

### [Thestrup.]

at faa en Boligrationering, der vil blive langt mere byrdefuld end nogen Levedsmidde-rationering. Vejen fremad er derfor ikke nye Indgreb, men at aabne Muligheder for Byggeriet.

Vi havde haabet, at det skulde være lykkedes for den højtærede Minister for Byggeri og Boligvæsen at finde Udvej for en saadan Igangsættelse af Byggeriet, at Nødstilstanden var blevet væsentligt formindsket, saaledes at vi kunde se en Ende paa Indgrebenes Varighed. Det er i alt Fald endnu ikke lykkedes, og naar man ser, at den højtærede Minister har nedsat et Udvalg for at foretage en Revision af hele den ekstraordinære Huslejelovgivning, spørger man uvilkaarligt: mon ikke den højtærede Minister venter, at der vil gaa mange Aar, før vi igen kan vende tilbage til en ordinær Huslejelovgivning? Jeg skal ikke bestride, at det, hvis det er Tilfældet, kan være formaalstjenligt at foretage en Gennemgang af den ekstraordinære Huslejelovgivning. Klarhed og Tydelighed er ikke det, der karakteriserer vor Kriselovgivning i det hele taget, men som ogsaa nævnt af Ministeren selv er Lovreglerne paa den ekstraordinære Huslejelovgivnings Omraade efterhaanden blevet saa kunstige og saa indviklede, at det er haabløst for Menigmand at finde ud af Lovene, og selv for Jurister kan det være vanskeligt at se, hvad Meningen er. At det foreliggende Lovforslag om Ændringer i og Tilføjelser til Lejeloven, der er ganske kort, følger det samme indviklede System, vil enhver kunne se ved at læse § 3 i Lovforslaget, hvori der staar, hvor længe Ændringerne skal gælde. Maa jeg tillade mig at citere § 3? Der staar:

„Gyldigheden af de i § 2 i Lov Nr. 262 af 29. Maj 1943, jfr. Lov Nr. 254 af 31. Maj 1945, Lov Nr. 295 af 31. Maj 1946 og Lov Nr. 249 af 31. Maj 1947, omhandlede Ændringer og Tilføjelser med de Ændringer, som nærværende Lovs § 1 medfører, ophører med Udgangen af December Maaned 1949, for saa vidt den enkelte Bestemmelse ikke ifølge sit Indhold maatte have en længere Gyldighedstid.“

Det er i alt Fald ikke uden nærmere Eftertanke, man kan finde ud af dette, der maatte kunne siges forholdsvis klart. Naar saa Paragraffen yderligere taler om Udgangen af December Maaned 1949, medens der ellers overalt i Lovforslaget tales om December 1948, bidrager det ikke til at gøre Bestemmelsen lettere forstaaelig. Det er dog muligt, at der er en Fejl her; jeg kan ikke se andet, end at der er en Mod sætning imellem, at der

i denne Paragraf staar December 1949, medens der i Bemærkningerne til Lovforslaget staar December 1948 og i Ændringerne 1. Januar 1949.

Jeg vil tillade mig at bemærke, at det netop er de uklare og indviklede Love, der rummer Muligheder for Overgreb fra Administrationens Side over for den enkelte.

Naar mit Parti skal tage Stilling til Indgreb over for den enkelte og over for Familien gennem Huslejelovgivningen, er vort første Spørgsmaal dette: Er Indgrebet absolut nødvendigt? — Derfor er vi meget betænkelige ved Lovændringer, der rummer Indgreb, og hvis eneste Formaal er at gøre det lettere for Administrationen at administrere. Loven maa først og fremmest tage Hensyn til de Borgere, der skal leve under den; Hensynet til, at de Myndigheder, der skal administrere den, skal have det let, kan efter vor Opfattelse kun blive af underordnet Karakter. Det forekommer mig, at der i Bemærkningerne argumenteres lovlig meget med, at den og den Ændring, der medfører Indgreb, vil gøre Arbejdet lettere for Administrationen.

Vi erkender, at det vil være nødvendigt at forlænge den ekstraordinære Huslejelovgivning og Boliganvisningsloven, men vi ser med Betænkelighed paa, at disse Love forlænges for længere Tid end et Aar ad Gangen.

For saa vidt angaar de Ændringer i Boliganvisningsloven, der har Forbindelse med Forslag til Lov om Anvisning af Værelser og Afgift af Værelser, vil jeg finde det nødvendigt, at de behandles nærmere i et Udvalg. I øvrigt nærer vi Betænkelighed ved at gaa med til den foreslaaede Ændring af § 8 i Boliganvisningsloven. Der maa sikkert under Udvalgsbehandlingen kunne findes en saadan Ordning vedrørende de saakaldte Arvelejligheder, at den efterladte ikke behøver at lade sig flytte til en helt anden Del af Byen, men alene at stille en Del af Lejligheden til Raadighed. Vi kunde ønske en nærmere Undersøgelse af Spørgsmaalet vedrørende Bytning af Lejligheder, idet vi nødigt vil lægge Hindringer i Vejen for Bytning; det er netop en af de Veje, ad hvilke en bedre Fordeling af den forhaandenværende Boligmasse kan opnaas.

Maa jeg til Slut sige, at jeg finder det betænkeligt at fastsætte saa højt Minimum for Bøder som 200 Kr. Hvorfor vil man dog binde Domstolene til at idømme højere Bøder, end de finder rigtigt? Der er noget skævt i, at medens Strafferammerne for de egentlige Forbrydelser ved den sidste store Ændring af Borgerlig Straffelov ud-